

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 9. De potu aqua aut vini circumdata niue refrigerati, Macrobij locus emendatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

ægrè est, quod tibi quidquam præter voluntatem tuam euenerit. Huius generis exemplum est apud Plautum in Mostellaria:

Ei. *Quid est? Me miserum. occidi: Qui? Quia*

Venit naus nostra nauis que frangat ratem.

Velim ut velles Tranio: sed quid est negotij?

Hoc igitur significat: si quis M. Catonem animo accipiat extremo illo vitæ tempore sua viscera lacertem, & exituræ animæ facientem viam, numquam ut in malis posito consolationem adhibiturum, sed potius ut pulcherrimum & gloriosissimum facientem obeunti gratulaturum. Nonnumquam etiam hoc posterius loquendi genus in nuda & simplici amicitia significatione ponebant. Horatius:

Suauiter, ut nunc est, inquam: & cupio omnia que

Plautus Amphitruone:

Debetis velle que velimus. meruimus

Et ego & pater de vobis & republica.

De potu aquæ aut vini circumdata niue refrigerati,

Macrobij locus emendatus.

CAPVT IX.

AQUAM ex dissoluta ac colliquefacta niue perissimam & corporibus perniciosissimam esse iam pridem Aristoteles, quasi oraculo edidit, & eorum qui palato obsequi, quàm illius auctoritatem sequi, malunt, quotidiana experimenta declarant. Commoda igitur quæ niuis potum sequuntur fugiunt, & tamen æstiuis mensibus frigidum bibere qui volunt, vas duplicibus uti solent è tenuissima lamina eo artificio factis, ut vitum aut aquam quæ potui paratur, omni quidem ex parte nix ambiat, sed eorum tamen neutrum contingat, neque cum eis commiscetur.

ceatur. Ita fit, ut neque bibant niuem, & tamen ni-
 hiominus frigidum bibant, quàm si biberent niuem.
 Ea me consuetudine utentem cum amicus quidam,
 qui medicinam faciebat, pro nostra familiaritate
 reprehenderet: Vel ex Macrobio, inquit, si fortè no-
 strorum libros minus frequenter lectitas, discere po-
 teras, niuem quis, an aquam isto modo refrigeratam
 bibat, nihil interesse. Cumque ego subridens, quid-
 quam tale apud Macrobius legi abnuissem: Iubelis,
 inquit ille, proferri librum. Quo prolato, ita quidem
 in scriptum reperimus. *Iamdudum, inquit Auie-
 nus, nosse aueo, cur aqua, qua obsita globis niuium perdu-
 citur ad niualem rigorem, non minus in potu noxia est, quàm
 ex ipsa niue aqua resoluta.* Sed ad libri marginem ad-
 scriptum erat mea manu, particulam **NON**, redun-
 dare & delendam videri. At ille, Isto, inquit, modo
 facile fuerit cui libet scriptori quamlibet sententiam
 adstringere, si ex negatione affirmationem facere li-
 ceat. Tum ego, Quæso, inquam, considera earum ra-
 tionum momenta quibus statim sententiam suam
 confirmat: ut apertè videas negationem esse tollen-
 dam. Ait enim aquam è niue liquefacta non solo fri-
 gore nocere: quod si esset, faterer tibi, æquè noxiam
 esse aquam ex fonte aut ex puteo, aut etiam eam,
 qua ego, ut omnium saluberrima vtor, aquam plu-
 uiam, circumdata niue refrigeratam: sed esse in illa
 aliud non minus incommodum. Cum enim humor
 vi frigoris densetur ac concrevit in niuem aut in gla-
 cium, quæ partes in eo subtiliores ac tenuiores sunt,
 eas in illo ipso cõpressu euanescere ac dissolui necesse
 est: solas autem manere crassiores, & ponderosiores,
 id est, ipsius aquæ quasi faeces quasdam ac recrementa,
 itaque si quis vas aquæ gelu astrictum admoto igne,
 dissoluat,

t. Microreti
 ia Lektionen
 LIII
 25

dissoluat, minor modus aquar, quam antea fuerat, perierit. Quod argumento est, in illa concretione partem aliquam abiisse, ac dissipatam esse. Nocet tunc corporibus non tam frigore ipso, quam crassitudine, ac pondere. Itaque etiamsi dissoluta calefactaque noxia erit. Hoc vitium quod maximum est, hac, qua ego utor, abesse certè vides. His dictis, paulo accuratiùs considerata, acquieuit. In eodem autem illo Macrobij loco leuiuscula quædam præterea ex veteris libri fide à me emendata erant. Nam legitur, *qua est corpulenta post terram*: vetus habebat *qua est corpulenta post terram*. Et paulo post, *coalesceret*, ubi vulgò legitur, *calescit*: & paucis post verbis, *denseretur*, non, ut vulgò, *cum densaretur*. Certe *denseretur*, non *densari* etiam apud Virgilium & apud Horatium legi, alij quoque iam pridem annotarunt.

De locis quibusdam è prima epistola libri primi ad Atticum. C A P. X.

MULTA sunt adhuc in epistolis ad Atticum præuata: etsi eis & Manutius iam pridem post eum alij eruditi homines magno conatu molitionis attulerunt. Nos quoque pro captu nostro aliquarum studiosis præstare conabimur, dabimus operam, ut liber prudentiæ & elegantie plenissimus nostra quoque opera nitidior & emendatior legatur. Ac primùm non dubito quin locus ille ex epistola prima ita distingui debeat: *Prensant vnus P. Galba sine fuce ac fallaciis, more maiorum, negatur*. Neque enim sine fuce ac fallaciis Galbam prensantem dicit: sed et prensanti homines aperte, ac sine circuitione vlla negare: quod iocans ipse more maiorum fieri dicit, qui simplicius viuebant, & aperte ac sine fuce que in pector